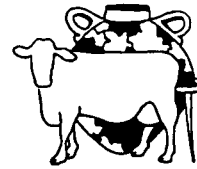

חדשות מן העבר

שלמה דורי – מוזיאון וארכיון הרפת, יפעת

בעניין זה היו דברים מעולם, אך הפתרונות היו שונים.

ב-1933 היתה, כפי הנראה, בצורת קשה בארץ. בנוסף למיעוט הגשמים, וטרם היו מים להשקיה, כך שגם בקיץ אי-אפשר היה לדאוג להכנת מלאי של מזונות גסים, נמצא בידנו זכרון דברים מארכיון מושב מרחביה בין בית המסחר של האחים אסולין את א. קרסניצקי בחיפה לבין מ. מלמוד, בא-כח מושב מרחביה, וזה לשונו:

“מ. מלמוד מזמין על ידי בית המסחר הנ”ל עשרים טון חציר תלתן מצרי, יבש, כבוש בחבילות, במחיר שלוש לא”י ושמונים גרוש לטון, פרנקו תחנת רכבת עפולה ושלושים טון תבן מצרי במחיר שתי לא”י וארבעים וארבעה גרוש לטון, גם כן בתחנת רכבת עפולה. החציר צריך להיות במצב טוב וירוק. התבן מדישת מורג, נקי, לבן ודק והקש הכי גס לא יותר משלושה ס”מ אורך.

התמורה תכוסה בשטרות של הסוכנות היהודית, לזמן לא יותר משנה ובריבית של 12%. האדון אסולין קיבל השטר הנ”ל.”

עד כאן ההסכם, היום לא נביא חציר וקש ממצרים ונצטרך להתמודד בצורה אחרת עם הבעיה.

לאחרונה קיבלנו שתי ידיעות מארכיון מושב מרחביה, שיש בהן עניין גם היום.

שיווק חלב ממושב מרחביה, בראשית שנות העשרים

בשיחה שקיים אורי שפר, מחבר ספר על מושב מרחביה עם אחד מבני המושב הראשוניים, שבתאי רבידוביץ – רביד, שעבר מאוחר יותר לבאר טוביה, מסופר על חבר המושב נפתלי זלקינד, אשר יצר עודפי חלב והתקשה לשווקם, כי שיווק החלב טרם אורגן. מתוך הכרות עם קצינים אנגלים ובעזרתם, קיבל את הזכות לספק חלב לבית החולים הסקוטי בג'נין.

ההסכמה ניתנה בתנאי, שהחלב יורתח (בטרם היה פיסטור בארץ) ויסופק בשעות הלילה. היו חולבים בשעה 23:00 בלילה, מרתיחים את החלב ומובילים את 15 הליטרים לתחנת הרכבת בעפולה ומשם הוא נשלח לג'נין. הסידור הזה התקיים עד אשר סודר במרחביה שיווק החלב לחיפה.

מזון גס בשנת בצורת

הבצורת השנה מעמידה לפנינו בעיות קשות, בקשר להספקת מזון גס לבקר. מסתבר שגם